

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 20C/98/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5616207682
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2018:5616207682.5

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v spore žalobcu J. Y., nar. XX. X. XXXX, bytom Y. XX, zastúpeného JUDr. Jánom Vajdom, advokátom, so sídlom Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo proti žalovanej Slovenskej republike, za ktorú koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, so sídlom Štúrova 2, Bratislava, IČO: 00166481, o zaplatenie 2.141,48 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie zastavuje.

odôvodnenie:

Neúplné podanie žalobcu z 31. 10. 2016 označené ako „Žaloba o zaplatenie náhrady škody v sume 2.141,48 eur s prísl.“, ktoré bolo na Okresný súd Liptovský Mikuláš doručené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu 31. 10. 2016, v čase od 21.29 hod. do 21.31 hod. (faxom), a následne bolo dodatočne doručené na Okresný súd Liptovský Mikuláš v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu 31. 10. 2016, o 22.00 hod (e-mailom), a nakoniec bolo ešte raz dodatočne doručené na Okresný súd Liptovský Mikuláš v listinnej podobe 10. 11. 2016, ktorým podaním sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi sumu 2.141,48 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,50% ročne za obdobie od 1. 1. 2014 do zaplatenia, a ktoré podanie by podľa svojho obsahu mohlo byť podaním vo veci samej, tunajší považoval za neúplné podanie, pretože neobsahovalo ust. § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s ust. § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) vyžadované obsahové náležitosti, a to úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, z ktorých vyvodzuje svoj uplatnený žalobný nárok, keďže v tomto podaní žalobca :

1.) neuviedol konkrétne ktorého orgánu verejnej moci nesprávny úradný postup, resp. nezákonné rozhodnutie vlastne napáda (teda, či vyšetrovateľa, prokuratúru, resp. súd, keďže v tomto podaní spomínal všetky tieto inštitúcie), a

2.) neuviedol, či podaniu žaloby na súde predchádzalo predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. (ktoré konanie sa považuje procesnú podmienku konania na súde.)

Vzhľadom na tieto nedostatky, preto tunajší súd uznesením z 21. 2. 2017, č.k.: 20C/98/2016 - 45 žalobcu :

a) v určenej lehote 15 dní od doručenia uvedeného uznesenia vyzval podľa § 129 ods. 1 a ods. 2 CSP odstránenie väd daného podania spočívajúcich v nedostatočnom opísaní rozhodujúcich skutočností, ktoré spočívali jednak v neuvedení konkrétneho orgánu verejnej moci, ktorého nesprávny úradný postup, resp. nezákonné rozhodnutie sa napáda, ako aj v neuvedení, či podaniu žaloby predchádzalo predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s príslušným orgánom, a

b) (pre prípad, pokiaľ by žalobca v zmysle výzvy podľa písm. a) uviedol, že podaniu žaloby nepredchádzalo predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s príslušným orgánom) v určenej lehote 15 dní od doručenia uvedeného uznesenia vyzval podľa § 161 ods. 3 CSP na odstránenie nedostatku tejto procesnej podmienky, a to podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne podľa § 4 zákona č. 514/2003 Z.z., a súčasne na preukázanie podania tejto žiadosti v tejto určenej lehote, s poučením, že inak súd podľa § 161 ods. 3 CSP konanie zastaví.

Uvedené uznesenie tunajšieho súdu z 21. 2. 2017 žalobca prevzal 13. 3. 2017.

Žalobca následne elektronickým podaním bez autorizácie podľa osobitného predpisu z 28. 3. 2017 doručeným na tunajší súd 28. 3. 2017, o 20.30 hod., ktoré bolo následne dodatočne doručené na tunajší súd v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu 28. 3. 2017 o 20.37 hod., a následne ešte raz dodatočne doručené na tunajší súd v listinnej podobe 7. 4. 2017, výslovne požiadal (len) o predĺženie súdom určenej lehoty na odstránenie väd žaloby z 31. 10. 2016, o dobu ďalších 15 kalendárnych dní (t.j. do 12. 4. 2017), teda žalobca nepožiadaj (aj) o predĺženie lehoty na odstránenie nedostatku procesnej podmienky spočívajúcej v tom, že podaniu žaloby nepredchádzalo predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s príslušným orgánom na základe výzvy podľa § 161 ods. 3 CSP.

Prípisom tunajšieho súdu z 24. 4. 2017 bolo žalobcovi oznámené, že súd jeho žiadosti o predĺženie súdom určenej lehoty na odstránenie väd žaloby z 31. 10. 2016, o dobu ďalších 15 kalendárnych dní, nevyhovuje, pričom toto oznámenie bolo doručované (z dôvodu hospodárnosti) žalobcovi spolu s (o deň neskôr vydaným) uznesením tunajšieho súdu, č. k.: 20C/98/2016 - 59, z 25. 4. 2017, o odmietnutí podania žalobcu vo veci samej z 31. 10. 2016 (žaloby), pre neodstránenie väd žaloby v súdom určenej lehote spočívajúcich v nedostatočnom opísaní rozhodujúcich skutočností, ktoré spočívali jednak v neuvedení konkrétneho orgánu verejnej moci, ktorého nesprávny úradný postup, resp. nezákonné rozhodnutie sa napáda, a jednak v neuvedení, tvrdenia, či podaniu žaloby predchádzalo predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s na to príslušným orgánom. K doručeniu oboch písomností (súdu), teda uznesenia o odmietnutí podania, ako aj oznámenie o nepredĺžení lehoty, došlo žalobcovi 9. 5. 2017.

Voči tomuto uzneseniu o odmietnutí podania podal žalobca odvolanie elektronickým podaním bez autorizácie podľa osobitného predpisu z 24. 5. 2017, doručeným na tunajší súd 24. 5. 2017, o 23.19 hod., ktoré podanie bolo na tunajší súd dodatočne doručené v listinnej podobe 2. 6. 2017 (s ktorého dodatočnou listinnou formou bolo tunajšiemu súdu doručené aj oznámenie žalobcu z 2. 6. 2017, v ktorom žalobca zdôvodňoval včasnosť podania svojho odvolania, a žiadal tunajší súd a odvolací súd o zasielanie všetkých vyjadrení podaných žalovanou v tomto konaní.)

Dňa 24. 8. 2017, o 23.21 hod., následne doručil žalobca na tunajší súd elektronické podanie bez autorizácie podľa osobitného predpisu z 24. 8. 2017 označené ako „Stanovisko žalobcu vo veci č. k. 20C/98/2016“, ktoré podanie bolo následne dodatočne doručené na tunajší súd 4. 9. 2017 v listinnej podobe, v ktorom prvýkrát (od výzvy podľa § 129 ods. 1 a ods. 2 CSP obsiahnutej v uznesení tunajšieho súdu z 21. 2. 2017) odstraňoval neúplnosť svojho podania z 31. 10. 2016, keď v ňom (okrem iného) uviedol, že žalovaný (Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš) vykonávala dozor na dodržiavaním zákonnosti vo veci vedenej na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru v Liptovskom Mikuláši, ČVS: ORP-100/OVK-LM-2011, a teda Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš je tým subjektom, ktorý pochybil. Uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia, nebolo dostatočne odôvodnené, a preto Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš mala v rámci realizácie vlastnej prieskumnej činnosti toto uznesenie vyšetrovateľa ako nezákonné zrušiť, resp. zastaviť trestné stíhanie, hneď potom ako jej bolo doručené podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku. Naopak Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš následne ešte podala na žalobcu aj obžalobu, a to v rozpore so zákonom bez odôvodnenia, čo bolo v neprospech žalobcu.

Teda až v tomto podaní z 24. 8. 2017, žalobca doplnil svoje skutkové tvrdenia, ktoré od neho súd žiadal, teda skutkové tvrdenia o konkrétnom orgáne verejnej moci, ktorého nesprávny úradný postup, resp. nezákonné rozhodnutie napádal (Okresná prokuratúra Liptovský Mikuláš, a nie vyšetrovateľ OR PZ Liptovský Mikuláš, či Okresný súd Liptovský Mikuláš, ako sa mohlo javiť z jeho neúplného podania z 31. 10.2016), čím mal túto neúplnosť (resp. aj neurčitost') podania z 31. 10. 2016 (žaloby) tunajší súd konečne za odstránenú.

V uvedenom podaní z 24. 8. 2017 síce nebola zo strany žalobcu (výslovná) zmienka o tom, či pred podaním žaloby podal na príslušnom orgáne žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, avšak vzhľadom na to, že žalobca k tomuto podaniu (konkrétne k jeho dodatočne doručenej listinnej podobe zo 4. 9. 2017) pripojil ako prílohu (aj) žiadosť žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, adresovanú Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, z 30. 8. 2017, mal súd za to, že žalobca (v podstate, nepriamo) vyhovel výzve tunajšieho súdu z 21. 2. 2017, aj pokiaľ ide o uvedenie údajov o tom, či podaniu žaloby predchádzalo predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody (iný výklad v tomto smere, by totiž predstavoval príliš formalistický prístup súdu, ktorý je tak často vyčítaný súdmi vyššej inštancie súdom prvej inštancie.) Z priloženej žiadosti o predbežné prerokovanie nároku z 30. 8. 2017, totiž jednoznačne vyplývalo, že predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne nemohlo predchádzať podaniu žaloby (keďže žaloba bola podaná 31. 10. 2016, a žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody bola žalobcom spísaná s dátumom vyhotovenia 30. 8. 2017.)

Tieto doplnenia chýbajúcich tvrdení pritom žalobca uskutočnil včas (brané zo súčasného pohľadu), pretože síce (pôvodne) boli urobené až po uplynutí lehoty na podanie odvolania proti uzneseniu tunajšieho súdu o odmietnutí podania (z dôvodu ich nedoplnenia) z 25. 4. 2017 (teda nie včas), avšak keďže neskôr odvolací súd (ako bude uvedené ďalej) uznesenie o odmietnutí podania z 25. 4. 2017 zrušil (z úplne iného dôvodu), mohol tak žalobca ďalej dopĺňať svoje neúplné podanie z 31. 10. 2016 (a to minimálne do uplynutia lehoty na podanie odvolania voči ďalšiemu prípadnému uzneseniu o odmietnutí podania, ku ktorého vydaniu však už nedošlo preto, keďže medzitým žalobca odstránil všetky neúplnosti svojho podania z 31. 10. 2016.)

S doručením tohto podania žalobcu z 24. 8. 2017 v listinnej podobe spojil žalobca aj ďalšie podanie v listinnej podobe (z 4. 9. 2017), ktoré označil ako „Oznámenie žalobcu vo veci č. k. 20C 98/2016“, v ktorom zdôvodňoval včasnosť podania svojho stanoviska z 24. 8. 2017, a znova žiadal tunajší súd a odvolací súd o zasielanie všetkých vyjadrení podaných žalovanou v tomto konaní.

Následne ešte dňa 7. 12. 2017 doručil žalobca na Krajský súd v Žiline podanie (iba) v listinnej podobe (z 28. 11. 2017) označené ako „Stanovisko žalobcu v odvolacom konaní vo veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 20 C 98/2016“, s ďalším podrobným právnym posúdením ohľadne množstva rôznych otázok, ktoré žalobca považoval za potrebné zdôrazniť.

Uznesením Krajského súdu v Žiline z 30. 11. 2017, č.k. : 11Co/247/2017 - 117 odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvej inštancie (uznesenie Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k.: 20C/98/2016 - 59 z 25. 4. 2017) a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie odôvodnil tým, že zistil, že súd prvej inštancie nerozhodol o žiadosti žalobcu o predĺženie lehoty z 28. 3. 2017 pred vydaním napadnutého uznesenia. Oznámenie o nepredĺžení lehoty síce bolo vypracované 24. 4. 2017, avšak bolo žalobcovi doručované spolu s napadnutým uznesením súdu odmietnutí podania, čím sa prvoinštančný súd dopustil nesprávneho postupu. Tým, že súd prvej inštancie pred vydaním rozhodnutia včas neoznámil žalobcovi, či mu lehotu predĺžil, alebo nie, došlo k odňatiu možnosti žalobcu konať pred súdom, resp. došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Poukazoval pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého je potrebné oznámiť žiadateľovi aj zamietnutie jeho žiadosti o predĺženie lehoty na vykonanie procesného úkonu. Odvolací súd preto uložil tunajšiemu súdu povinnosť odstrániť nesprávny procesný postup v súvislosti s rozhodnutím o žiadosti o predĺženie sudcovskej lehoty a následne zvoliť ďalší procesný postup. Žiadne iné pochybenie odvolací súd tunajšiemu súdu v tomto zrušujúcom uznesení nebolo vytknuté.

Tunajší súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu preto z opatrnosti znovu, a tento raz formou rozhodnutia (uznesenia, voči ktorému nie je prípustné odvolanie), keďže odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení zaviazal prvoinštančný súd rozhodnúť o žiadosti žalobcu o predĺženie lehoty, oznámil žalobcovi, že jeho žiadosti o predĺženie 15 dňovej lehoty na odstránenie väd žaloby určenej v uznesení tunajšieho súdu z 21. 2. 2017, č.k.: 20C/98/2016 - 45, o ďalších 15 kalendárnych dňoch, nevyhovuje, a to ani len sčasti. Toto uznesenie o zamietnutí žiadosti o predĺženie lehoty z 26. 4. 2018 doručil tunajší súd žalobcovi 25. 5. 2018. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 25. 5. 2018, avšak vzhľadom na obvyklý procesný postup spojený s vrátením žalobcom podpísanej doručky na súd, jej založením v spise, a vyznačením právoplatnosti tohto uznesenia (základe tejto doručky) na to

príslušným zamestnancom, k čomu došlo až 11. 6. 2018, nemohol sudca prvoinštančného súdu (viazaný právnym názorom odvolacieho súdu) do uvedeného dátumu, t.j. do 11. 6. 2018, vykonávať vo veci žiadne ďalšie procesné úkony.

Následne po uplynutí určitého času (1 kalendárneho mesiaca), mal tunajší súd za to, že už žalobcovi poskytol dostatok času, aby sa tento mohol pripraviť na ďalší procesný postup súdu v tejto veci (o čom svedčí aj sťažnosť žalobcu „na prieťahy“ doručená na tunajší súd 11. 7. 2018, ktorá je evidovaná v správnom denníku, a v ktorej sa žalobca predsedovi súdu sťažoval, že od 26. 4. 2018 sa vo veci nekoná), a tunajší súd tak mohol vykonávať ďalšie procesné úkony v tejto veci, bez obáv z nejakej formy neprípustného zásahu do ústavných práv žalobcu uvedenej v rozhodnutí odvolacieho súdu.

Súd ďalej (pred ďalším výkladom) považoval za potrebné (osobitne) uviesť (najmä vzhľadom na neustále opakované poznámky žalobcu v jeho viacerých písomných podaniach, podľa ktorých mu neboli doručované niektoré vyjadrenia žalovanej, čím tak údajne došlo k porušeniu jeho práv, ako aj vzhľadom na problém náhrady trov konania), že konanie sa až do doručenia podania žalobcu z 24. 8. 2017 nachádzalo (iba) v etape odstraňovania väd neúplného podania (žaloby), a v tomto čase sa s vyjadreniami žalovaného ako protistrany v konaní vôbec nepočíta. Z ustanovenia § 167 ods. 1 CSP (ako aj komentárov právnej vedy k tomuto ustanoveniu) totiž vyplýva, že súd začne postupovať podľa § 167 ods. 1 CSP, t.j. doručí žalobu žalovanému na vyjadrenie (a predtým ešte vyrubí žalobcovi súdny poplatok za žalobu), až vtedy až je táto žaloba úplná (teda ak súd presne vie, o akú žalobu vlastne ide.) Teda súd doručí podľa § 167 ods. 1 CSP žalovanému žalobu na vyjadrenie, ak ju neodmietol podľa § 129 CSP (z dôvodu neodstránenia neúplnosti žaloby), resp. ak nerozhodol o zastavení konania (pre absenciu procesnej podmienky.) Dovtedy teda nemá žalovaný (od súdu) ani len vedieť, že došlo k podaniu žaloby, nie to sa ešte k nej vyjadrovať, a preto súd nemôže ani prihliadať na jeho napriek tomu došlé (prípadné) vyjadrenia (k žalobe), a teda preto ani nemá súd povinnosť doručovať takéto vyjadrenia (žalovaného) žalobcovi. V danej veci bolo pritom predchádzajúcou zákonnou sudkyňou, ktorá konala v danej veci do 19. 12. 2016, jej písomným pokynom z 15. 11. 2016, (nesprávne) nariadené doručenie neúplného podania žalobcu (žaloby) z 31. 10. 2016 na vyjadrenie žalovanej. Žalovaná sa, keďže dostala výzvu súdu v tomto smere, sa vyjadrila k neúplnej žalobe listinným podaním doručeným na tunajší súd 28. 11. 2016, a následne ešte raz, listinným podaním doručeným na tunajší súd 30.11. 2016. Na obsah týchto podaní však tunajší súd (zatiaľ, teda pre účely konania o neúplnej žalobe, resp. do zastavenia konania pre nedostatok procesnej podmienky) vôbec neprihliadal (prihliadal len na podania žalobcu), preto námietka žalobcu, že boli porušené jeho práva pre nedoručovanie niektorých vyjadrení žalobcu nie je (v tejto etape konania) vôbec dôvodná. Obdobne došlo (po podaní odvolania žalobcu voči uzneseniu o odmietnutí podania z 25. 4. 2017) k (nesprávne) doručovaniu odvolania žalobcu na vyjadrenie žalovanej, ako aj k následnému (nesprávne) doručovaniu výziev súdu na vyjadrenie žalovanému (k vyjadreniam žalobcu) v rámci prípravy predloženia spisu odvolaciemu súdu, o ktorom postupe však rozhodoval samostatne vyšší súdny úradník, bez vedomia zákonného sudcu. Na obsah týchto podaní však rovnako tunajší súd (zatiaľ, teda pre účely konania o neúplnej žalobe, resp. do zastavenia konania pre nedostatok procesnej podmienky) vôbec neprihliadal (prihliadal len na vyjadrenia žalobcu), preto námietka žalobcu, že boli porušené jeho práva pre nedoručovanie niektorých vyjadrení žalobcu nie je (v tejto etape konania) vôbec dôvodná.

Dňa 25. 5. 2018 bolo teda žalobcovi doručené uznesenie tunajšieho súdu sp. zn.: 20C/98/2016, z 26. 4. 2018, o zamietnutí jeho žiadosti z 28. 3. 2017, o predĺženie určenej 15 dňovej lehoty na odstránenie väd žaloby určených v uznesení tunajšieho súdu z 21. 2. 2017, č.k.: 20C/98/2016 - 45, o ďalších 15 kalendárnych dňoch, a to v plnom rozsahu.

Súd keďže mal preukázané, že žalobca (najneskôr 25. 5. 2018) dostal (riadne) informáciu o zamietnutí jeho žiadosti o predĺženie lehoty z 28. 3. 2017, mohol (po vrátení doručenky), a uplynutí určitej primeranej doby, počas ktorej mal žalobca spracovať túto informáciu, následne pristúpiť k ďalšiemu procesnému postupu bez porušenia ústavných práv žalobcu uvedených v uznesení odvolacieho súdu, ktorého právnym záverom je tunajší súd viazaný.

Keďže (ako už bolo vyššie uvedené) žalobca v súvislosti s podaním z 24. 8. 2017 vyhovel (v plnom rozsahu) výzve tunajšieho súdu podľa § 129 ods. 1 a ods. 2 CSP obsiahnutej v uznesení tunajšieho súdu sp. zn.: 20C/98/2016 z 21. 2. 2017, teda výzve na odstránenie väd neúplného podania z 31. 10. 2016, spočívajúcich v neuvedení konkrétneho orgánu verejnej moci, ktorého nesprávny úradný postup,

resp. nezákonné rozhodnutie sa napáda, a spočívajúcich v neuvedení, tvrdenia, či podaniu žaloby predchádzalo predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s príslušným orgánom, nebol dôvod, aby súd v ďalšom procesnom postupe vydával znovu uznesenie o odmietnutí podania podľa § 129 ods. 3 CSP.

Súd však zistil dôvod na zastavenie konania podľa § 161 ods. 3 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov - „CSP“), teda pre neodstránenie odstrániteľného nedostatku procesnej podmienky, a to napriek pokusu súdu o urobenie všetkých možných vhodných opatrení na jeho odstránenie (v danom prípade sa to dalo odstrániť jedine výzvou súdu adresovanou žalobcovi, aby si v určenej lehote podal takúto žiadosť na príslušnom orgáne, pretože nikto iný ako žalobca tento nedostatok nemohol inak odstrániť.)

Podľa § 161 ods. 3 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý možno odstrániť, súd urobí vhodné opatrenia na jeho odstránenie. Pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodarí nedostatok procesnej podmienky odstrániť, súd konanie zastaví.

Žalobca však nevyhovel uzneseniu tunajšieho súdu zo 17. 2. 2017, pokiaľ ide o (v ňom obsiahnutú) výzvu podľa § 161 ods. 3 CSP na odstránenie nedostatku procesnej podmienky spočívajúcej v tom, že podaniu žaloby nepredchádzalo predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody s príslušným orgánom, ktorá mala byť podľa tejto výzvy odstránená podaním (žalobcom) žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne podľa § 4 zákona č. 514/2003 Z.z., na vyhovie ktorej určil súd žalobcovi lehotu 15 dní od doručenia daného uznesenia. Na okraj súd poznamenáva, že o predĺženie tejto lehoty (podľa § 161 ods. 3 CSP) žalobca vo svojej žiadosti z 28. 3. 2017 nežiadal (žiadal len o predĺženie lehoty na odstránenie väd žaloby určenej podľa § 129 ods. 1 a ods. 2 CSP), preto prípadná námietka žalobcu v tomto smere by bola absolútne nedôvodná.

Keďže žalobca nakoniec uviedol, že podaniu žaloby nepredchádzalo predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom (hoci až v súvislosti s podaním z 24. 8. 2017, ktorého oneskorené podanie však ide na vrub žalobcu, pretože správne mal žalobca podľa výziev v uznesení z 21. 2. 2017 uviesť toto tvrdenie už v lehote 15 dní od doručenia uznesenia z 21. 2. 2017, a súčasne v tejto lehote aj podať žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne), bol tak naplnený predpoklad tejto druhej (eventuálne formulovanej) výzvy súdu (obsiahnutej v uznesení zo 17. 2. 2017), teda výzvy na odstránenie nedostatku uvedenej procesnej podmienky podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne v súdom určenej lehote 15 dní od doručenia uvedeného uznesenia, ku ktorému podaniu žiadosti však zo strany žalobcu v určenej lehote však nedošlo. Žalobca musel podať túto žiadosť až (niekedy) po dátume 30.8. 2017, kedy bola táto žiadosť žalobcom vyhotovená. Uvedené neodstránenie nedostatku (inak odstrániteľnej) procesnej podmienky v súdom určenej lehote, malo podľa § 161 ods. 3 CSP za následok zastavenie konania.

Súd teda poskytol žalobcovi šancu na odstránenie vady v jeho dovtedajšom postupe, spočívajúcej v tom, že podal žalobu na súd, napriek tomu, že v rozpore so zákonom č. 514/2003 Z.z. predtým nepožiadal o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody, túto šancu však žalobca v určenej lehote (do 12. 4. 2017) nevyužil (určenú lehotu 15 dní prekročil viac ako o 4 mesiace.)

Uvedený právny názor tunajšieho súdu potvrdzuje aj judikatúra, konkrétne zo Správy o zhodnotení ďalších poznatkov súdov a účinnosti zákona č. 58/1969 Zb., prejednanej občianskoprávnym kolégiom Najvyššieho súdu ČSSR z 15. 1. 1980, sp. zn. Cpjf 145/78 vyplýva, že: „ak poškodený uplatnil nárok na súde bez predchádzajúceho predbežného prerokovania, nemôže súd ani zamietnuť návrh, ani bez ďalšieho konanie zastaviť, ale má poškodeného vyzvať na odstránenie nedostatku tejto podmienky so stanovením primeranej lehoty (§ 43 ods. 1 OSP.) Iba v tom prípade, ak by napriek tomu nebol odstránený nedostatok uvedenej podmienky, ktorý treba hodnotiť ako obdobu nedostatku procesnej podmienky, mal by súd postupovať podľa úpravy Občianskeho súdneho poriadku o zastavení konania (§ 104 ods. 2 OSP.)“

Uvedenú správu pritom možno podľa publikácie - Zákon o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci - komentár - autor Mgr. Róbert Jakubáč, PhD., Wolters Kluwer, r. 2016, str. 104 až 105,

vzťahovať aj na v súčasnosti účinný zákona č. 514/2003 Z.z., resp. Civilný sporový poriadok, nakoľko ide o rovnaké právne ustanovenia.

Vzhľadom na to, že v tomto prípade ide o uznesenie o zastavení konania (pre absenciu procesnej podmienky) v štádiu predtým ako sa žalovanému mala doručovať žaloba podľa § 167 ods. 1 CSP, súd toto uznesenie nedoručoval žalovanej (obdobne ako je tomu pri uznesení o odmietnutí podania pre neodstránenie väd neúplnej žaloby.)

Keďže sa žalovanej (správne) vôbec nemala v tomto štádiu konania doručovať žaloba, či iné vyjadrenia žalobcu, nemohol byť obsahom výrokovkej časti tohto uznesenia výrok o náhrade trov konania, pretože žalovaný, ktorý by mal (pri zastavení konania v neskoršom štádiu konania, kedy by mu už mali byť doručované podania žalobcu) podľa § 256 ods. 1 CSP (z dôvodu procesného zavinenia zastavenia konania) nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu, sa v tomto konaní (správne) nemal vyjadrovať, a teda nemali mu vzniknúť žiadne trovy konania, a na tom nič nemení ani skutočnosť, že na tieto vyjadrenia bol súdom (nesprávne) vyzývaný. Keďže túto nesprávnosť nemohol súd transformovať ďalšieho nesprávneho postupu, kedy by zaviazal žalobcu na náhradu týchto trov konania žalovanému, o nároku na náhradu trov konania vôbec nerozhodoval. Súd v tejto súvislosti poukazuje na to, že obdobne nie je výrok o náhrade trov konania súčasťou uznesenia o odmietnutí podania podľa § 129 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, a to písomne v dvoch vyhotoveniach. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.